

HOMILIA A LA SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU DE GRÀCIA

Santa Maria de Maó 8 de setembre de 2019

“Déu vos salve, Maria, plena sou de gràcia, el Senyor és amb Vós”. Amb aquestes paraules va saludar l'àngel a Maria en aquell moment crucial de la història humana, quan Déu va determinar en la seva misericòrdia assumir la nostra condició i fer-se un de nosaltres en el si d'aquella donzella de Natzaret. Sí, Maria ha de alegrar-se perquè el Senyor és amb ella. S'ha fixat en ella, en la seva fe, en la seva humilitat, la seva senzillesa i bondat, i vol demanar-li el seu consentiment per portar al món el Salvador, que “es nomenarà fill de l'Altíssim”.

Ella és anomenada per l'àngel la "plena de gràcia", perquè està plena de la misericòrdia i l'amor de Déu. Tot en Maria és obra de Déu; ella ha estat només el fang dúctil que s'ha deixat modelar per les mans del terrisser; ella es reconeix com la humil esclava del Totpoderós. Tot en Maria ve de Déu; per això és la dona plena de la benevolència i l'amor de Déu, plena la seva gràcia i bondat.

Al nostre poble li agrada anomenar-la així, amb aquest títol bellíssim: la plena de gràcia, la Mare de Déu de Gràcia. Des de fa cinc segles a Maó s'invoca i venera a Maria amb aquestes paraules de l'àngel. En el frontispici de la seva ermita es poden llegir les paraules “Ave gratia plena”. Ella és per a nosaltres la Mare de Déu de Gràcia.

1.- Estem plens de gràcia

Celebrar Maria com la Mare de Déu de Gràcia ens recorda, en primer lloc, que també nosaltres estem plens de gràcia. Tot el que som procedeix de Déu, és un do seu: la vida que vivim i, sobretot, la llum de la fe, sense la qual caminaríem sense rumb per la vida. Hem de reconèixer i agrair a Déu tots aquests dons que ens ha atorgat. El creient viu tota la seva vida amb un sentit de gratitud, perquè sap que tot és do de Déu.

De manera particular, la possibilitat de viure la vida seguint Jesucrist és un do immens. Aquest és un descobriment fonamental per al cristià: que tot és gràcia, que Déu ens estima sense que nosaltres ho mereixem, que la salvació no és fruit de cap esforç humà sinó sempre obra de Déu. El Papa parla amb freqüència de la “primacia de la gràcia” (cf. EG 112). La nostra vida és només resposta a un Déu que ens ha estimat incondicionalment i sense demanar res a canvi. El primer és sempre Déu amb la seva gràcia.

2.- Créixer en la gràcia rebuda

Però la gràcia que hem rebut no és una cosa estàtica, sinó que ha de créixer en nosaltres. Diu sant Pau que cadascú de nosaltres ha estat elegit des del principi del món “perquè fóssim sants, irrepreusibles als seus ulls” (Ef 1, 4). De nosaltres depèn respondre amb fidelitat al do rebut i viure com a deixebles de Jesús, caminant cap a la santedat.

En la seva exhortació sobre la santedat el Papa Francesc ha recordat als cristians que hem d'aspirar a ser sants: "Ell ens vol sants i no espera que ens conformem amb una existència mediocre, aiguada, liquada" (GE 1). Tinc per a mi que si el cristianisme no resulta atractiu per als nostres contemporanis és per la vida mediocre que portem els cristians, per les nostres pors i la debilitat amb què vivim la nostra fe. L'aspiració a la santedat no pot desaparèixer de l'horitzó del cristià. Tots nosaltres, cadascú en la nostra pròpia condició i estat, hem estat cridats a ser perfectes com el nostre Pare del cel (Mt 5, 48; LG 11). Els cristians no podem renunciar a la santedat.

Una bona manera de recórrer aquest camí és fer-ho mirant a santa Maria, fixant-nos en les seves actituds. "Ella és la santa entre els sants, la més beneïda, la qual ens ensenya el camí de la santedat i ens acompanya" (GE 176). Maria ens ensenya les actituds i disposicions per seguir Jesús. I Maria ens acompanya i ens anima a no aturar-nos en aquest camí i a anar creixent en la vida de gràcia.

3.- Ser portadors de gràcia

La persona plena de gràcia no la guarda per a si, sinó que la transmet als altres. Així ho veiem en la vida de Déu, en la seva relació amb els deixebles, amb la seva cosina Elisabet o amb els nuvis de Canà: per a tots ells Maria és portadora de gràcia.

Això és el que han experimentat també moltes generacions de maonesos que, quan han anat a la seva Ermita, han sortit reconfortats. També avui podem sentir la tendresa de Maria, "que ens consola, ens allibera i ens santifica" (GE 176). Quan acudim a pregar davant la seva estimada imatge, sentim que ens inunda la pau i el consol de la plena de gràcia.

També nosaltres som portadors de gràcia i hem de fer-la arribar als altres. Hem de ser homes i dones de gràcia, en un món carregat de massa indignació i violència; hem de fer arribar a tots la gràcia i la pau que ens han vingut per nostre Senyor Jesucrist. Els cristians no podem quedar-nos amb els braços plegats veient com s'enfonsen els altres, sinó que hem de fer arribar a tothom el missatge de salvació que hem rebut. Per això se'ns demana amb insistència ser Església de portes obertes, que no tingui por de sortir al carrer per oferir tota la gràcia que procedeix de Jesucrist.

Els cristians de Maó ens unim avui en oració davant la Mare de Déu de gràcia per demanar-li que ens ajudi a créixer en santedat i que faci que cadascú de nosaltres siguem, com ella, homes i dones que desborden la gràcia.

HOMILÍA EN LA SOLEMNIDAD DE LA VIRGEN DE GRACIA

Santa María de Mahón, 8 de septiembre de 2019

“Alégrate, María, llena de gracia, el Señor está contigo”. Con estas palabras saludó el ángel a María en el momento crucial de la historia humana, cuando Dios decide en su misericordia asumir nuestra condición y hacerse uno de nosotros en el seno de aquella muchacha nazarena. Sí, María debe alegrarse porque el Señor está con ella. Se ha fijado en ella, en su fe, en su humildad, su sencillez y bondad, y quiere pedirle su consentimiento para traer al mundo al Salvador, que “será llamado hijo del Altísimo”.

Ella es llamada por el ángel la “llena de gracia”, porque está repleta de la misericordia y el amor de Dios. Todo en María es obra de Dios; ella ha sido sólo el barro dúctil que se ha dejado modelar por las manos del alfarero; ella se reconoce como la humilde esclava del Todopoderoso. Todo en María procede de Dios; por ello es mujer llena de la benevolencia y amor de Dios, llena su gracia y bondad.

A nuestro pueblo le gusta llamarla así, con este título hermoso: la llena de gracia, la Virgen de Gracia. Desde hace cinco siglos en Mahón se invoca y venera a María con estas palabras del ángel. En el frontispicio de su Ermita se pueden leer las palabras “Ave gratia plena”. Ella es para nosotros la Mare de Déu de Gràcia.

1.- Estamos llenos de gracia

Celebrar a María como la Virgen de Gracia nos recuerda, en primer lugar, que también nosotros estamos llenos de gracia. Todo lo que somos procede de Dios, es don suyo: la vida que vivimos y, sobre todo, la luz de la fe, sin la cual andaríamos sin rumbo por la vida. Hemos de reconocer y agradecer a Dios todos estos dones que nos ha otorgado. El creyente vive toda su vida con un sentido de gratitud, porque sabe que todo es don.

De modo particular, la posibilidad de vivir la vida siguiendo a Jesucristo es un don inmenso. Este es un descubrimiento fundamental para el cristiano: que todo es gracia, que Dios nos ama sin que nosotros lo merezcamos, que la salvación no es fruto de ningún esfuerzo humano sino siempre obra de Dios. El Papa habla con frecuencia de la “primacía de la gracia” (cf. EG 112). Nuestra vida es sólo respuesta a un Dios que nos ha amado incondicionalmente y sin pedir nada a cambio. Lo primero es siempre Dios con su gracia.

2.- Crecer en la gracia recibida

Pero la gracia que hemos recibido no es algo estático, sino que debe crecer en nosotros. Dice san Pablo que cada uno de nosotros hemos sido elegidos desde el principio del mundo “para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor” (Ef 1, 4). De nosotros depende responder con fidelidad al don recibido y vivir como discípulos de Jesús, caminando hacia la santidad.

En su exhortación sobre la santidad el Papa Francisco ha recordado a los cristianos que debemos aspirar a ser santos: “Él nos quiere santos y no espera que nos conformemos con una existencia mediocre, aguada, licuada” (GE 1). Tengo para mí que si el cristianismo no resulta atractivo para nuestros contemporáneos es por la vida mediocre que llevamos los cristianos, por nuestros miedos y la debilidad con que vivimos nuestra fe. La aspiración a la santidad no puede desaparecer del horizonte del cristiano. Todos nosotros, cada en nuestra propia condición y estado, hemos sido llamados a ser perfectos como nuestro Padre del cielo (cf. Mt 5, 48; LG 11). Los cristianos no podemos renunciar a la santidad.

Una buena manera de recorrer este camino es hacerlo mirando a santa María, fijándonos en sus actitudes. “Ella es la santa entre los santos, la más bendita, la que nos enseña el camino de la santidad y nos acompaña” (GE 176). María nos enseña las actitudes y disposiciones para seguir a Jesús. Y María nos acompaña y nos anima a no detenernos en ese camino y a ir creciendo en la vida de gracia.

3.- Ser portadores de gracia

La persona llena de gracia no la guarda para sí, sino que la transmite a los demás. Así lo vemos en la vida María, en su relación con los discípulos, con su prima Isabel o con los novios de Caná: para todos ellos María es portadora de gracia.

Esto es lo que han experimentado también muchas generaciones de mahoneses que, cuando se han acercado a su Ermita, han salido reconfortados. También hoy podemos sentir la ternura de María, “que nos consuela, nos libera y nos santifica” (GE 176). Cuando acudimos a orar ante su querida imagen, sentimos que nos inunda la paz y el consuelo de la llena de gracia.

También nosotros somos portadores de gracia y debemos hacerla llegar a los demás. Hemos de ser hombres y mujeres de gracia, en un mundo cargado de demasiada indignación y violencia; tenemos que acercar a todos la gracia y la paz que nos ha venido por nuestro Señor Jesucristo. Los cristianos no podemos quedarnos con los brazos cruzados viendo cómo se hundan los demás, sino que hemos de hacer llegar a todos el mensaje de salvación que hemos recibido. Por eso se nos pide con insistencia ser Iglesia de puertas abiertas, que no tema salir a la calle para ofrecer toda la gracia que procede de Jesucristo.

Los cristianos de Mahón nos unimos hoy en oración ante la Madre de gracia para pedirle que nos ayude a crecer en santidad y que haga que cada uno de nosotros seamos, como ella, hombres y mujeres que desbordan la gracia.